

מ"ת 13331/12/16 - מדינת ישראל נגד אושר טוביאנה

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 13331-12-16 מדינת ישראל נ' טוביאנה(עציר)
תיק חיצוני: 345059/2016

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אושר טוביאנה (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים שעניינם עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס (אין חולק כי נוסח כתב האישום לוקה בטעויות סופר וכי אין המדובר בסם מסוג חשיש, כמצוין שם. בנוסף אין חולק על כי העבירות בוצעו בחדרה, ולא בנתניה). על פי כתב האישום, במועדים הרלבנטיים הפעילה המשטרה שני סוכנים, האחד עבריין (**להלן: "הסוכן"**) והאחר שוטר, המכונה "אליאס" (**להלן: "אליאס"**).

בתמצית אציין כי על פי האישום הראשון, ביום 18.4.16 מכר המשיב לאליאס סם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל 79.02 גרם נטו, בתמורה לסך ₪ 1,400. על פי האישום השני, ביום 1.5.16 מכר המשיב לסוכן סם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל 196.11 גרם נטו, בתמורה לסך ₪ 2,300.

לבד מנתונים אלה, מפורטת מסכת נתונים המלמדת על כי המשיב ביקש למכור כמויות סמים גדולות יותר (250 גרם באישום הראשון, ובאופן שבו הרווח המתוכנן עבור המשיב יהא ₪ 4,000).

בבקשת המעצר צוין, בין היתר, כי לחובת המשיב, יליד 1993, 5 הרשעות קודמות שעניינן עבירות מתחום הרכוש, האלימות, הפרעה לשוטר ועוד, וכן 11 עבירות שעניינן הפרת הוראה חוקית. עוד צוין כי בין השנים 2009-2015, ריצה המשיב מאסרים שמשכם המצטבר 39 חודשים.

לאחר שב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, הוריתי על קבלת תסקיר מעצר בעניינו, על אף התנגדות המבקשת. בעקבות דיון שבו נשמעו טיעוני הצדדים, הוריתי על קבלת תסקיר מעצר נוסף, על מנת לבחון את האפשרות בדבר מעצר המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני, מבלי לקבוע כל מסמרות. לאחר קבלת תסקיר כאמור, שבו הצדדים והשלימו את טיעוניהם.

המבקשת סבורה כי אין ליתן במשיב כל אמון, זאת בשל עברו הפלילי המכביד ביחס לגילו הצעיר. עוד הפנתה המבקשת לכך כי מן הראיות וכתב האישום עולה מעורבות המשיב בעולם הסמים והיותו בעל חלק משמעותי בשרשרת מכירת הסם מושא האישום. צוין כי המשיב לא נעצר כמתוכנן ביום 21.11.16, כמו אחרים בפרשה, אלא אך ביום 29.11.16, לאחר ש"נמלט" ואותר בבית המפקחת המוצעת "עם תיק צ'מידאן". בחקירתו שמר המשיב על שתיקה.

ב"כ המשיב עמד בטיעונו על מסכת חייו של המשיב, כמתואר להלן. בין היתר, הדגיש הסניגור כי המשיב לא הורשע בעבירות סמים וכי בתיק בו הואשם בביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית שוחרר ממעצר. כן ציין כי המשיב לא הואשם ב"בריחה" וכי לא ידע כלל כי המשטרה מחפשת אותו. לדבריו אין משמעות למיקומה הגיאוגרפי של החלופה המוצעת. נטען כי המשיב שודל ע"י הסוכן לבצע את העבירות. הסניגור הפנה לכך כי השניים שהו יחד בכלא, שם פרש הסוכן-כעבריין בעל מעמד - את חסותו על המשיב ושימש עבורו דמות מרכזית, במטרה לגרום לו לבצע עבירות לאחר שחרורו. עוד הפנה לכך כי מדובר בסוכן שסרח, בבצעו עבירות פליליות אגב הפעלתו (נתון עליו אין חולק) וכי העבירות בוצעו לכאורה תוך קרבת זמן בת ימים ספורים. בקשת המשיב היא כי ישוחרר בתנאי מעצר בית בפיקוח מפקחיו המוצעים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתסקירי שירות המבחן ובחנתי את המפקחים המוצעים באולמי, נחה דעתי כי יש להורות על שחרורו של המשיב בתנאים, אותם אפרט להלן. להלן נימוקיי.

בפסיקה חוזרת ונשנית שנינו כי כאשר עסקינן בעבירות סחר-סם, דינו של הנאשם להיעצר עד לתום ההליכים וכי שחרור ממעצר מהווה חריג לכלל זה (ראו למשל: בש"פ 3702/15 **אהוד ברק נ' מדינת ישראל**, מיום 3.6.15). כך הדבר, לאור החשש כי לא יהיה בכוחה של חלופת המעצר כדי להפיג את החשש פן הנאשם ימשיך לבצע עבירות סמים. עם זאת, ייתכן גם שחרורו של נאשם, בהתקיים נסיבות הנוגעות למיהותו, בהתייחס לגילו, עברו, אפשרויות שיקום ועוד כיוצ"ב נתונים שלעולם חובה על בית המשפט לשקלם (השוו: בש"פ 8955/08 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (מיום 23.11.08 והפסיקה המאזכרת בסע' 10, שם). יש והורה בית המשפט העליון על מעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, גם בעבירות סמים, עת סבר כי לא די בהסתפקות בחלופה המושתת על כבוד ואמון שרוכש הנאשם למפקחיו וכי יש באמצעי זה כדי לשדרגן (בש"פ 8155/15 **גיא קלר נ' מדינת ישראל**, מיום 9.12.15).

אין באיזוק האלקטרוני כשלעצמו כדי למנוע עבירות סחר-סם, ואולם לא אחת הורו בתי המשפט על שימוש באמצעי זה, כעיבוי לחלופה קיימת (ראו למשל: עמ"ת 59018-08-16 (מחוזי-מרכז) **מדינת ישראל נ' סלאמה**, מיום 30.8.16; עמ"ת 66249-11-16 (מחוזי-מרכז) **מדינת ישראל נ' חכואתי**, מיום 30.11.16; עמ"ת 21850-09-16 (מחוזי-מרכז) **מדינת ישראל נ' מסארווה**, מיום 9.9.16).

במישור המעשה, יש לזכור כי עסקינן בעבירות שבוצעו באפריל ובראשית מאי 2016, וכי אין עסקינן, מבלי להקל ראש, בסמים "קשים" כקוקאין והירואין. אף כמויות הסם אינן בעלות חומרה יתרה.

במישור העושה, אני מוצא ליתן משקל רב לנסיבותיו האישיות של המשיב. העבירות בוצעו ע"י משיב נעדר עבר פלילי בתחום הסמים ואין חולק כי לא נפתחו מעת ביצוען תיקי מב"ד שעניינן סמים או סחר סם.

מן התסקיר הראשון בעניינו של המשיב עולה תמונת מציאות עגומה ומורכבת. המשיב כבן 24 שנים, בן להורים הנטועים בעולם הסמים. אימו מתה עליו בהיותו בן 11, בשל התמכרותה זו. אביו מנהל אורח חיים שולי והתמכרותי, ולדברי המשיב אין בין השניים קשר. על רקע העדר מסוגלות הורית, הוצא המשיב מביתו ושולב בפנימייה בתוקף צו משמורת שיפוטי. המשיב בעל 11 שנות לימוד, 3 מהן השלים בעת ריצוי מאסר ב"אופק". המשיב לא גויס, היה חסר בית ושנות בחרותו התאפיינו במעורבות פלילית בעטייה נאסר כאמור. בהתאם, מוכר המשיב לשירות המבחן מזה שנים ובעבר לא הומלץ על שחרורו ממעצר, בשל קיום סיכון משמעותי במצבו.

עם זאת, הבהיר שירות המבחן כי לאחרונה חלה תמורה בחיי המשיב. לדברי המשיב, במהלך מחצית השנה האחרונה שינה את אורחותיו וניתק קשרים שוליים. המשיב התגורר בבית דודיו עובר למעצרו בתיק דנן (לדבריהם- בשמונת החודשים האחרונים). שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון במצבו להמשך מעורבות שולית ועם זאת המשיב מבטא עייפות מאורח חייו העברייני והוא ער למחירים אותם שילם עד כה. עוד התרשם השירות כי קיים כיום מארג משפחתי המהווה גורם חיובי ומדרבן עבורו, אותו הוא חווה כמקור תמיכה וסמכות. משכך, ביקש להשתחרר למעצר בית בפיקוח בני משפחתו. השירות בחן מפקחים מוצעים אלה. צוין כי היתר בני המשפחה נהגו במשיב בחשדנות תחילה ואולם בהמשך רכש הוא את אמונם בכך שהשקיע מרצו בעבודה, נענה לסמכות מר דוד כהן כמעסיק ולא הפר אמון שניתן בו.

שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים ראויים למלאכת הפיקוח וכי מר דוד כהן בעל יכולות אסרטיביות, וקשר חיובי וסמכותי עם המשיב. השירות המליץ בהתאם על שחרור המשיב לחלופה המוצעת ואף המליץ על יציאת המשיב לעבודה בפיקוח, כמו גם הטלת צו פיקוח מעצרים בן שישה חודשים.

בישיבת יום 19.1.19 בחנתי באולמי את המפקחים המוצעים והתרשמתי, כמו שירות המבחן, מהיותם ראויים למלאכת הפיקוח. כלל המפקחים המוצעים הצביעו על "שינוי" שחל במשיב. במענה לשאלותי המקשות בסוגיה זו, השיבו, איש בשפתו, כי המדובר בשינוי פנימי-תפיסתי.

התרשמתי מאד לחיוב מן המפקח המוצע, מר דוד כהן, הנשוי לבת דודתו של המשיב. מר כהן העסיק את המשיב כמוכר בבית קפה. לדבריו מהווה הוא דמות סמכותית ומכוונת עבור המשיב- דמות שהייתה חסרה בחייו עד כה. המפקח מבקש לסייע למשיב ונכון הוא לעשות כן, תוך הבנת מצבו. הוצע כי המשיב ישהה בביתם של בני הזוג כהן ובפיקוחם. באופן דומה התרשמתי מרעיייתו של מר כהן, גב' גל עוקשי, ומאימה, כמפקחות מוצעות.

המשיב עצמו ביקש כי אתן בו את אמוני, בציינו את התמיכה המשפחתית והמכוונת לה הוא זוכה ומתוך רצון לחיות בעתיד כאחד האדם ולגדל את משפחתו.

מכל האמור מסקנתי היא כי בפניי חלופת מעצר טובה וראויה, שיש בה כדי לאיין את המסוכנות העולה מן המשיב.

איני סבור כי יש בטיעוני המבקשת כדי להטות את הכף לעבר מעצר המשיב, אף לא בתנאי איזוק. מטרת ההליך שבפניי היא איזון מסוכנות ולעולם מצווה בית המשפט לעשות כן תוך פגיעה מינימאלית-מתחייבת בחירות המשיב. המלצת שירות

המבחן בעניינו של המשיב מתיישבת עם התרשמותי שלי ממנו וממפקחיו. אין בית המשפט כבול כמובן להמלצת השירות- אשר כשמה כן היא- ועם זאת הן הפסיקה והן השכל הישר מורים כי צריך טעם של ממש כדי לסטות הימנה. לא מצאתי טעם כאמור.

השינוי הנטען במהלך החודשים האחרונים בחיי המשיב מתיישב עם אי- פתיחת תיקי מב"ד חדשים, גם בעבירות סם. בקיומו של הליך תלוי ועומד שעניינו עבירות רכוש אין כדי לגרוע מכך. הוא הדין באשר לשתיקת המשיב בחקירתו. אין בה, גם בשים לב לכך כי זכותו שבדין לפעול כאמור, כדי להטות את הכף לעבר מעצרו. יש לזכור כי המשיב לא הואשם בעבירה כלשהי שעניינה הימלטות מן הדין וגם בשל כך איני מוצא ליתן משקל- וודאי שלא מכריע, לטיעוני המבקשת בעניין זה.

הצדדים הפנו לפסיקה, איש על פי דרכו, אך לא מצאתי בה נפקות רבה לעניינו, בהינתן נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה דנן.

מן התסקיר המשלים עלה כי לדעת שירות המבחן אין כל מניעה להורות על מעצר המשיב בתנאי איזוק, לאור יכולת המשיב לקבל גבולות ומסגרת ולאור התאמת מפקחיו.

לאחר ששקלתי בדבר, סבורני כי אין כל טעם והצדקה במעצר המשיב בתנאי איזוק. ראשית, כאמור מעלה, יש לזכור כי אין באיזוק כשלעצמו כדי לאיין ביצוע עבירות כאמור. שנית, איני מוצא בנסיבות הצדקה ב"עיבוי" החלופה המוצעת, הואיל ודי בה, לטעמי, לאור המכלול: איכות החלופה, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, סוג הסם וכמותו וכן התמורה שחלה במשיב.

האיזוק הוא משאב חשוב, אשר יש לשמרו לשימוש במקרים הראויים. בנסיבות יהא בו אך כדי להכביד שלא לצורך על המשיב.

מנגד, לא אוכל לקבל את עמדתו העקרונית של שירות המבחן לפיה יש להתיר את יציאת המשיב לעבודה, כבר בשלב זה. אפשר והדבר יוצדק בהמשך, עם התקדמות המשיב בפן השיקומי.

אשר על כן מצאתי כאמור להורות על שחרור המשיב בתנאים.

הואיל והחלטתי זו ניתנת אגב היעדרותי מבית המשפט, ישוחרר המשיב בתנאים להלן ובהתאם להחלטה משלימה שתיתן היום ע"י כב' השופט אבנון, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים.

מודגש בזה כי שחרור המשיב יתאפשר רק לאחר החלטה משלימה של כב' השופט אבנון ובהתאם לה. ככל שמטעם כלשהו לא תינתן החלטה משלימה כאמור- ימשיך המשיב לשהות במעצר, עד להחלטה אחרת.

אני מורה בזה כדלקמן:

- א. המשיב ישוחרר למעצר בית מלא בבית משפחת כהן, ברח' הבריגדה היהודית 58, דירה 5 שבנתניה.
- ב. המשיב ישהה במקום מעצר הבית משך 24 שעות ביממה, כאשר הוא מפוקח באופן צמוד והדוק על ידי מי מהמפקחים שפרטיהם המלאים בפרוטוקול הדין מיום 19.1.19: מר דוד כהן, גב' גל עוקשי וגב' שולמית עוקשי.
- מובהר למשיב כי נאסר עליו לצאת מפתח מקום מעצר הבית מסיבה כלשהי, למעט לדיונים שיתקיימו בעניינו בבית המשפט על פי זימון כדיובליווי ובפיקוח צמוד והדוק של מי מן הערבים המפקחים.
- ג. נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו, בין במישרין ובין בעקיפין, עם מי מהמעורבים בפרשה.
- ד. תחתם ערבות עצמית בסך ₪20,000.
- ה. **תחתם ערבות צד ג'** על-ידי כל אחד מהמפקחים שפרטיהם בפרוטוקול מיום 19.1.19, בסך ₪8,000 כל אחת.
- ו. הפקדה במזומן בסך ₪10,000. **סך ההפקדה אפשר וישולם שלא במלואו ובאופן מיידי, אלא בהתאם לתנאים שימצא כב' השופט אבנון לקבוע, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בסוגיה זו, ככל שיבקש זאת המשיב.**
- ז. אני מטיל על המשיב צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.
- קביעות נוספות באשר להטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ (אם בכלל), לקביעת מועד לתזכורת ערבויות וקביעות נוספות פרי כל בקשה נוספת שיעלו הצדדים, אם בכלל, ייקבעו ע"י כב' השופט אבנון לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, בדיון הקבוע לישיבת היום.**
- יפר המשיב תנאי מהתנאים שנקבעו לעיל, כמו גם תנאים נוספים אשר אפשר וייקבעו בישיבת היום ע"י כב' השופט אבנון -ייעצר ויובא בפני שופט.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ז, 22 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

עמוד 5